

СЕКЦІЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ

Т. В. Шепеленко

ДОБРОЧЕСНІСТЬ МАЄ БУТИ У ВСЬОМУ

Кожен розуміє поняття «добročесність» по-своєму. Ще давньогрецькі вчені і філософи Аристотель і Сократ вважали, що найважливішими для кожної людини є чесність, розсудливість, порядність та справедливість. Якщо розглянути складники поняття «добročесність», то це – добро і чесність, що є обов'язковими елементами високоморальної людини.

Поняття «добročесність» пов'язане з багатьма іншими поняттями. Система поєднаних понять уточнює та звужує сферу її застосування (професійна добročесність, наукова добročесність, правова добročесність, академічна добročесність та ін.).

Академічна добročесність нині цікавить нас найбільше, тому що ми працюємо в освіті. Вперше принципи академічної добročесності були описані у статті «Викладачі та академічна добročесність» у виданні «Synthesis: Law and Policy Higher Education» у 1997 році. В ній згадуються такі принципи: утверджувати важливість академічної добročесності, плекати любов до навчання, ставитися до студентів як до самостійної особистості, створювати атмосферу довіри, заохочувати відповідальність студентів за академічну добročесність, формулювати чіткі очікування для студентів, розробляти справедливі форми оцінювання, обмежувати можливості для академічної нечесності, кидати виклик академічній нечесності, коли трапляються такі випадки, допомагати визначити та підтримувати загальноуніверситетські стандарти академічної добročесності.

Стрімкий розвиток технологій та вільний доступ до продуктів інтелектуальної власності полегшують процес навчання, але водночас набувають обертів процеси запозичення та привласнення чужих ідей. Тому академічна добročесність є моральним ядром академічної культури.

Пояснення основних засад академічної добročесності студентам, молодим науковцям у процесі навчальної, виховної та наукової діяльності стає одним з найбільш важливих завдань. Саме на молодь покладають величезні надії щодо утвердження і поширення етичних і моральних ідеалів та стандартів добročесності у процесі навчання і наукової діяльності.

Забезпечення академічної добročесності має орієнтуватися на обмеження можливостей її порушення, усунення сприятливих для цього чинників. Викладачі мають акцентувати увагу на доцільності виконання завдань для професійної підготовки у цілому та майбутньої професійної діяльності. Завдання мають бути актуальними, проблемними, з високою варіативністю оцінювання. Виконання завдань має спиратися на творче

мислення. Постійне заохочення студентів до етичної поведінки під час навчальних занять та самостійної роботи закладає фундамент академічної доброчесності.

Саме доброчесність є мірилом внутрішньої культури людини. Дотримання принципів академічної доброчесності кожен має починати з себе.

О. Р. Лучко, С. С. Довженко

ВИХОВАННЯ ДУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ ЗАСОБАМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Невизначеність соціально-економічних умов та ідеологічних настанов, вплив агресивного зовнішнього середовища при практично повному нівелюванні державної системи виховання призвело в останні десятиріччя до поширення девіантної поведінки, зниження духовності та втрати позитивних ідеалів у молоді.

У зв'язку з цим однією з найважливіших проблем вітчизняного виховання є відродження системи традиційних духовних цінностей (громадянськість, моральність, доброчесність та ін.), а також інтеграція їх з корпоративними цінностями, що дозволить майбутньому поколінню України бути визнаними на міжнародній арені.

У ситуації, що склалася, саме ідеали спорту як національної ідеї можуть допомогти вийти з духовної кризи. Не є таємницею, що саме почуття патріотизму, гордість за свою країну об'єднує українців у єдиному для всіх пориві під час підтримки національних збірних команд на світовій арені.

У цьому контексті фізкультурно-спортивна діяльність має міцний духовний потенціал для формування у молоді еталонних моделей поведінки (комунікабельність, патріотизм, доброчесність та ін.) через висвітлення у засобах масової інформації біографічних відомостей, спортивних та життєвих досягнень еліти національного спорту, популяризацію «Правил чесної гри», кодексів командно-спортивної етики та гідності, а також розширення можливостей для організації дозвілля дітей, молоді на основі занять масовим спортом.

На сьогоднішній день все більш чітко усвідомлюється, що майбутнє людства залежить від ефективності освіти. Фізичне виховання як сфера педагогічної діяльності покликане передавати і створювати цінності фізичної культури, розкривати міцний потенціал всебічно розвинутої людини, який цілком реалізується на практиці.

Спорт як соціокультурний феномен являє собою не тільки фізичну активність, але й сукупність духовних якостей та інтелектуальних здібностей людини. Історики античних Олімпійських ігор вважають, що у